

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конт. почт. шкідл. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в криву 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

До 31 травня ц. р. всі свідомі
Українці повинні виповісти в П. З. У. В.
обезпечення 1/4 частин своїх будинків і цю
часть обезпечити в Т-ві „Дністер“
вул. Руська ч. 20.

За опанування мас.

Львів, 10. травня 1929.

Зачнемо від маленького незначного факту.
Дня 12. травня ц. р. влаштував посол з клубу Б.
В. Земляк посольське справозданче віче в українсь-
кому селі Гумини самбірського повіту. Пра-
да, віче йому не повелось, але в даному випадку
не про те хочемо писати. Даний, зрештою не від-
окремлений і не одинокий, випадок, беремо тільки
за вихідну точку для деяких міркувань. Цей
випадок, як і деякі інші свідчать про те, що чис-
ленні польські політичні діячі, а то й цілі партії
намагаються за всяку ціну підійти до нашої се-
лянської маси, намагаються здобути її для себе.
Очевидно, що це їх змагання не є для нас ніякою
жорною, бо в такій чи іншій формі позвалялося
воно з польського боку давно. Та й наше селян-
ство на загал не є таке податне на те, щоби дава-
ти віру всім без розбору тим польським його
„приятелям“, які до нього приходять.

Але є між теперішніми польськими партіями
і такі, як наприклад бєбісти, що придумують для
привертання собі нашого селянства дуже тонку
та на дашку мету оброхування програму. В про-
грамі ці головна вага положена на економічну
діяльність у житті нашого села. При допомозі дея-
ких економічних заходів хочуть автори тієї про-
грами і рівночасно творці регіоналізму ведати
для себе наше селянство і політично. Досі не
мають вони ніякого успіху в нашому селі, але це
не значить, що тієї їхньої акції не треба енергій-
но протиставити з нашого боку. На тому місці
ми не можемо виходити в подробиці аналізу всіх за-
ходів і методів, припорочених з польського
боку до опанування наших селянських мас.
Сказаного доволі, щоби з того поробити деякі ви-
сновки.

Саме тепер переживаємо добу, коли на всіа
національно-українській території йде завзята
боротьба за опанування українських мас. А що
фундаментом, підставою верствою українсько-
го народу є селянство, то зрозуміло, що всі май-
же боротьба ведеться за опанування довіри та
душ українського селянства. На українських зе-
млях під Польшею стоять на тому фронті бороть-
би два табори: польський і український. В польсь-
ському таборі стрімою на тому відтинку бороть-
би усі польські партії і усі класи у спільних ря-
дах. І хоч воли між собою ведуть на фронті чисто
польської політики завзяту боротьбу, то в тієї ді-
яльності ледь-ліди одна ціль, обидва одна ідея, а
саме: політична і національна асиміляція укра-
їнського населення. Не те по нашому боці. В на-
шому таборі йде перш за все завзята боротьба
між собою між партіями за опанування села.
Ця боротьба серед нас самих ослаблена, очевидя-
чки у великій мірі, нашою бєбєзвітністю на одному
важливому загально-національному фронті.

Тепер, як це доказало життя, найбільше кон-
такту з масами, найбільше довіри тих мас і най-
більше зв'язки з ними має Українське Національ-
но-Демократичне Об'єднання. Воно є тому най-
більше масовою українською національною пар-
тією. А тим самим є воно найбільше відповідаль-
ним за виконання тих мас та за працю серед них
і для них. Самозрозуміло, що велике довіри
ішого селянства до себе мусить У. Н. Д. Об'єд-
нання дуже цінити і мусить дбати не тільки про-
те, щоби його зберігти в дотеперішніх розмірах,
але ще більше про те, щоби його „в будучині“
звичайно поширити та збільшити. Партія мусить
дбати про те, щоби маси цією собою невіддільні-
ся та злилися з нею. Це може статися
тільки при допомозі великої своєї розширення,
але зате вже по своїй природі не дуже гомосей-
ної, а з. ін. буденної праці серед населення на міс-
цях.

Часи партії мусять бути на місцях по-
ширення не тільки національно-політичної неза-
лежності думки, але й будівничими економіч-
ного життя, пробовниками на культурно-освіт-
ньому, господарському і кожному іншому полі.

Коли партія буде зацікавлена своїм зв'язком осо-
бно з селянською масою при допомозі праці,
тоді їй не буде страшним ні цей великий фронт
боротьби, на якому з грізний польський проти-
ник, ні цей менший, але може й подекуди важчий
від попереднього, фронт внутрішньої боротьби з
усіма своїми класовими, інтернаціоналістич-
ними чи комуністичними групами.

Тепер, коли прикметною ознакою сучасної
добы є боротьба за опанування мас, не можна со-
бі легковажити масовизму для партії. Його треба
поставити в основу практичної діяльності, треба
опанувати його теорію і практику. При чім не
можна забувати, що для національної політичної
організації важною є не тільки маса, але й її
якість. Від якості тієї маси, якою оперується,
залежить у великій мірі успіх усієї праці. Наше
селянство є щодо якості, то значить щодо своєї
національно-політичної вартості дуже добрим і
надійним елементом. Але його треба дати вести,
треба вміти його виховувати та усвідомлювати.
А це вже залежить у свою чергу від якості і вартості
діячів. І тому при такій великій і відпові-
дальній праці слід звертати велику увагу на на-
дир провідних діячів на місцях, на їх національне
виховання, на їх такт і на їх знання.

Коли провідні діячі на місцях будуть відпо-
відати як слід своїм завданням, тоді перед нами
не буде фронту боротьби за збереження мас при
собі, чи взагалі фронту боротьби за опануван-
ня мас. А буде тільки боротьба за добробут, за
краще завтра нації.

Нотуючи на цьому місці повний міркування,
ми бачимо, щоби провідні діячі Українського
Національно-Демократичного Об'єднання взяли
їх на увагу при практичній праці, особливо при
праці на місцях, у самій народній гущі.

Повстання проти більшовиків у Бухарі.

З Москви повідомляють, що радянський у-
ряд дуже занепокоєний станом справ на радянсь-
ко-афганській границі. Протирадянський рух,
який має на меті відділення Бухари, збільшуєть-
ся. Бувший емір Бухари, Алі-Хан звернувся до
всіх племен з закликом починати повстання.

Значний відділ повстанців зловив місто Ду-
хамбу, де мали ватити у полон два радянські по-
ли. Повстанці мали розстріляти всіх червоних
старшин. Нові відділи червоної армії здобули мі-
сто назад, але повстанці забрали з собою великі
запаси амуніції та кілька гармат. Повстання му-
сульман у Бухарі викликало заворушення та-
кож по інших місцях середньої Азії. Тому на всіа
території середньо-азійських республік проголо-
шено воєнний стан.

Воєнно-революційна рада постановила ви-
слати підкріплення до Туркестану. Штаб серед-
ньо-азійської армії отримав повідомлення Радви-
сирад СРСР, що вже закінчено концентрацію
частин червоної армії на границях Афганістану
та Персії.

Подбайте негайно про забезпечення бу-
дучини Вашої родини через придбання
поліси Товариства

„КАРПАТІЯ“
1917 Львів, Руська 18 І. п.

На суспільно-господарські теми.

Безробіття.

Цілу повесну Європу переслідує від пер-
ших повесних днів аж досі важка суспільна не-
дуга, а саме: безробіття. Причини того масового
безробіття не легкі до розсліду, коли зважити,
скільки людей найшлося у безвихідному поло-
женні, коли повернулися з фронтів до кількох літ
війни, і коли не знайшли вже своїх давних вар-
статів праці, або найшли їх поруйнованими чи
зміненими, припороженими до інших завдань.
Так виникла відва нараз мільйони людей на ву-
лицю, а кожна держава мусіла, чи то з гумани-
стич чи зі страху перед заворушенням, більшови-
змом, то-що, дати безробітним підмоги на про-
житок з державної каси, то значить з податків.
Ця безробіття триває в Європі й досі, та є одним
з найбільших клопотів урядів. Бо навіть для ве-
ликої маси безробітних працю, не легко.

Безробіття не є чимось новим в історії люд-
ства, а його причина не лежить у намірі насе-
лення, як це дехто пояснює. Воно проявлялося
від найдавніших часів, до яких лише могла ся-
гнути історія, а продовжалося навіть при дуже
різному населенні, а то тоді, коли зріст продукції
був менший ніж зріст населення, або коли вар-
стат праці і надпродукції засоби (капітал)
концентрувалися в одних руках так, що були не-
доступні для інших. Безробіття було причиною
розрухів, соціальної боротьби, дарма, що безпо-
середньою їх причиною могли бути цілком інші
мотиви. Те саме явище є й нині. Можливо, що та-
кої грізної ситуації і не було, якби був більший
відлив промислових товарів на схід до
СРСР та можливість переселення до Америки.
А так Європа помімо старани, безлічі законів і
розпорядків у справі безробіття, не в силі діяти
по-війні до такого нормального стану, щоби воно
зменшалося. В кожній державі виростає нині з цієї
причини ціла література, стирги проектів на дея-
кого рода реформи, аж до реформ державного чи
суспільного устрою.

Але це ніщо не помагає. Найбільша цифра
безробітних лигажує Англія, бо понад мільон;
Німеччина, відаєт йдуть інші. Зате Польща офі-
ційно подає дуже мало, бо всего около 90.000
безробітних. Ця, так мала цифра робить на гра-
ниці навіть добре враження, бо доказує, що тут
господарське життя майже обліжується до рів-
новаги.

А по правді? Для ясності образу безробіття
в Польщі не можемо поминути хоча б одного
що в Польщі уряд зарохує до безробітних ли-
ше т. зв. фахових, себто кваліфікованих робіт-
ників і лише ті мають право до державних допо-
мог. Не мають цього права заочайні, нашім їх про-
сті, міські чи сільські робітники, яких у так не-
значно аграрній державі як Польща є найбіль-
ше. Одних і других у списках не реєструється.

Pr. 134/29. Sąd okręgowy karny we Lwowie postanowił na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie: a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927, poz. 398 Druop. Nr. 45 dokonane dnia 11. maja 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie sąsiedze cza-
pisma „Dilo“ Nr. 103 z dnia 12. maja 1929 z powodu, że umieszczony w tem czasopiśmie artykuł pt. „Dopyny“ od słów „Jakiś K. Lwów“ do słów: „Hromadziński dalszo-
nasty“ zawiera w sobie znamiona występku z art. 1 roz-
ządzenia Rzeczypospolitej z 10 maja 1927 poz. 399 D. N. 45.
b) wydać po myśli przepisu z art. 77-go cytowanego roz-
porządzenia nakaz z dnia 10 maja 1929, poz. 398 Druop. Nr. 45, o wydaniu tegoż rozporządzenia, Zarząd wydać się odpowiedzialnemu redaktorowi tegoż czasopiisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierw-
szej stronie pod rygorem następstw przewidzianem w art. 60 tegoż rozporządzenia.
Lwów, dnia 15. maja 1929. Havel.

Pr. 133/29. Sąd okręgowy karny we Lwowie postanowił na posiedzeniu niejawnym po wysłuchaniu Prokuratora przy tymże Sądzie: a) zatwierdzić po myśli przepisu z art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927, poz. 398 Druop. Nr. 45 dokonane dnia 9. maja 1929 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie są-
jęcie czasopiisma „Dilo“ Nr. 101 z dnia 10. maja 1929 z powodu, że zamieszczony w tem czasopiśmie artykuł pt. „Dopyny“ zawiera w sobie znamiona występku z art. 30 roz-
ządzenia Rzeczypospolitej z 10 maja 1927, poz. 398 Druop. Nr. 45, o wydaniu tegoż rozporządzenia, Zarząd wydać się odpowiedzialnemu redaktorowi tegoż czasopiisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następstw przewidzianem w art. 60 tegoż rozporządzenia.
Lwów, dnia 15. maja 1929. Havel.

Але, що колиб їх реєструвати, то число безробітних було би далеко-далеко більше. Та перешкоди ще до такої групи безробітних.

Загально відомим є, що з Польщі вивозиться за границю залізо, цукор, вугілля, то-що, по ціні значно нижчій ніж продається його внутрі краї, навіть нижче коштів продукції, а ціна його у внутрі підноситься за дозволом чи з доручення держави так високо, щоби фабрика могла покрити витрати у цілості ту страту, яку понесить вона на експортованих товарах. Є не так зв. експорт демпінговий (dumping). Ось наприклад цукор продається за границю по 42 сотки за кілограм, а в краю, як це загально відомо по ціні малошо не вчетверо більший. Подібно є і з вугіллям та з іншими демпінговими товарами. Спитаєте, очевидно, чому так діється? Причин такого явища може бути багато. Може бути такий випадок, що кидается на якийсь чужий ринок свій товар по нижчій ціні, щоби побити конкурента, бо вітає можливість палотувати собі страту. Це буває найчастіше. Не є виключене й таке, що невиклачується продукувати якомусь товару в малих кількостях і краще є продати його масово, а не сконсумовану кількість у краю вивозити хочби зі стратою за границю, бо масовість покриває цю страту, яка випадала би в дрібній продукції. Треба також не забути товар за границю, коли нема на нього у краю в часі голих скрути чи застою запотребування, або коли забракне в краю чужої валюти, так, що її за всяку ціну треба здобути, хоч би й такою дорогою. Та буває і таке, що коли валюта падає, то отирає за границю можливість купувати товар за свою валюту по дуже низькій ціні, доки валюта не устатковується. Польський економіст проф. Яворський докладає, що нині у Польщі причиною такого експорту не є наведені мотиви, але змагання оминути безробіття. І це зовсім голодом демпінгом. Його твердження слушні, бо усі лише подати причини, за винятком того, коли ходять про масовість продукції, можуть бути лише хвилі, ніколи постійні. А в Польщі є демпінг явищем постійним, хоч тут не йде про масовість продукції. Завданням його дати квал. робітникам безробітну платню не з держ. каси, але з каси підприємств, а цим має винагородити страту — за експорт нижче коштів продукції — крадий консумент. Ганям чиним оминає уряд надмірної офіційної цифри безробітних, та оминає можливості забезпечення, соціальних рухів. Але такий схований податок для безробітних, точніше схована скідність безробітних зовсім не поправляє ситуації безробіття.

М. Творило.

ЗАМІТКИ І ВІДГУКИ.

Польські антисеміти. „Жидівські погроми“ в „українська Ганя“.

В Катовицях на Шлезьку виходить польський антисемітський двотижневик „До чину“, орган „Зйонак-у самооборони сполеченї“. Цей органчик „последовно“ проповідає антисемітизм у всіх його формах і то зовсім непереривчивими засобами. Не авернули би ми на нього уваги, якби там не вихало під небеса „української Гані“, яка ніби є персоніфікацією вродженого українського антисемітизму, який ставиться полякам як гідний до насміаування.

Якийсь Альфонс Мак на сторінках того „оборонного“, а по суті незвичайно заціпенного органчику, твердить, немов-то українці проганяють жидів зі своїх сіл, а вони хмарою сунуть на Шлезьку.

Мовляв, завдяки енергійній пропаганді української інтелігенції поширюється український кооперативний рух, іде боротьба з алькоголізмом, в кожному селі масово вистають крамниці української „Торговлі“ (?)

„Та господарча самооборона „неосвічених“ українців, енергійніша, як освічених західних поляків, викликує велику тривогу серед жидівства. Жидівська преса, як „Morgen“ і кравівський „Нови Дзєннік“, в низці статей підносить з того приводу великий галас про „погром“. — очевидно, треба розуміти лише господарчий“.

Дальше приводить автор цікавий цитат з „Нов. Дзєннік-а“, який годиться полати також до відома нашого громадянства: Він пише:

„По суті про ніщо інше не йде українцям, як лише про підживлення села. Антисемітизм українців не є ніякою новістю в історії цього народу. Є він традицією, усяченою вже від часів Хмельницького. Історія перемоги за часів Петлюри є лише одним з епізодів цієї боротьби“.

До цього цитату жидівського шпіденника додає антисемітський автор такий коментар:

„Нови Дзєннік“ має рацію. Українець є антисемітом від уродження. Того антисемітизму ми, поляки, можемо йому позавидувати! Саме той український антисемітизм гонить тисячі халатників на Шлезьку“.

Доказом „українського антисемітизму“ має бути й така анекдота, подана п. Альфонсом як фант:

„В Східній Малополянці старі замки (?), шляхетські двори і дворби дісталися в жидівські руки. У такого жидівського „ясне пана“ служить українська Ганя. Одного разу українська Ганя приходить до того жидівського „ясне пана“ і каже, що не буде у нього служити. Жидівський дідич питається Гані: „Скажи мені, Ганю, чому ти

потребуєш відходити? Чи тобі ясний пан (себ-то він, жид!) що зробив? ... Чи може ясна пані? ... (себ-то його жінка!). Чи ясна панянина? ... Чи може ясний панчик тобі що зробив? ... Скажи, Ганю, то мені, ясному панові! А Ганя-українка на те: „Ані ясний пан мені нічого не зробив, ані ясна пані, ані ясна панянина, ані ясний панчик мені нічого не зробили, але я у таких паршивих жидів служити не буду“.

„Ось сила! Ось класичний приклад українського антисемітизму! Поділувати за те таку українську Ганю! На такий український антисемітизм жаліється жидівський „Нови Дзєннік“, такий антисемітизм називає усяченням традицій. Так, „Нови Дзєннік“ має рацію! Тільки усячення традицій свідомість жидівської небезпеки для українського народу могла вложити в уста тієї бідої Гані, що не вміє читати (!), такі перли, такі чудові слова, спричинити такий благородний вілрх!“

Це розкрістане „захоплення“ мітичною „українською Ганею“, під якої прапором дисунає до бою шлезько-польський антисемітизм, не спирається на ніякі дієвості. А взагалі поклон перед ідолом „українського антисемітизму“ є безосновні. Бо колиб українці справді були антисемітами, як їх малює п. Альфонс на спілку з частиною жидівської преси, то не перебувалаб, не жилаб і не розвивалась би на українських землях пропорційально найбільша кількість жидів.

На фронті психічно-патріотичного роздвоєння.

„Дзєннік Львовскі“ помістив в останніх днях гумово-розтяжну передовику про „чужі агентири і польську політику“. Третю статтю своїх міркувань присвятив п. Гурка „меншостевому питанню“, підходячи до него з чисто дефензивного становища. Очевидно, все те, що пише п. Гурка „ірредентистичні німецькі й українські організації“ та про їх „узаємнення від зовнішніх ворогів нашої держави“ є таке старе і трафаретне, що запам'ятувало би над цими „оригінальними“ міркуваннями зупинитися. Дивна є й думка п. Гурки. Він розправляє про „перфідію“ комуністів, унітів і т. і., які твердять, що ролі „протидержавних організацій“ припадає передовою бою діяльність ПНО на терені б. Конгресівки.

„Рух ПНО в Конгресівці“ — каже п. Гурка — був боювою акцією, політично й суспільно переробовою, але опертю виключно на елемент і фінансові засоби громадян даної держави, і тому в ніякій мірі не мав тих ознак заграничного шпигунства, які виявляють всі тайні, протидержавні організації на нашому терені“.

Про такий чи інший характер та залежність чи самостійність тайних організацій важко щонебудь говорити, а тим важче робити висновки про характер їх діяльності вже тому, що вони

СТЕПАН ЛЕВИНСЬКИЙ.

В атмосфері духового зближення.

(Вражіння з Давос.)

У місяці березні 1929 року я виїхав на три тижні до Давос, привабливий університетський курорт з філософії і літератури, що були зорганізовані франко-німецьким товариством культурного зближення. Курси ці тривали повних три тижні і брали у них участь як викладачі, крім французьких і німецьких професорів, ще швейцарці і по одному професори голландець і італієць.

Момент де я вийшов з вагона.

(Кіргєрар).

Є нас спершу четверо. Двох мушин і дві жінки. Зустрічаємось аперше у сумрачній залізничній галі „Gare de l'Est“. Париж прощає нас темним, густим димом паровиків і нервовою ходою людей. Мімі (це одна з дівчат) має великі сині очі і малеякі асмінені уста. Коли дивиться на нас, то погляд її тоне у прозорій, вогній іскрі вія. Займаємо місця у переділлі і перекидаємось словами на тему: як важко покидати Париж хочби тільки на три тижні.

— Чи там буде де зачесатися? — скарилася Мімі.

— Чи хоч швейцарці курять дешевий тютюн? — неспокійно ворухить очима товариш П.

— Коли вернемо, азеленіють уже дерева на бульваріх і в саду Люксембурга, — розважаю їх як можу.

Поїзд жене тепер крізь темряву ночі, побренює вісками і скрипить металевими рейками. Запам'ятовую, що нас стало ненароком п'ятеро.

Аз, це оцей 17-літній товариш В. з Каен, що про нього згадувала Мімі — син сапного професора університету. Він сам нязкий, нічим незамітний, заветсь мені чогось фізично недорозвинений. Але вже ведеється дискусія, Падають

слова: держава, соціальний мир, реальність. Це В. говорить. Йому відповідають: боротьба клас, соціалізм, революція. Слухаю тепер.

Сімнадцятилітній француз бачить зразок впорядкованої держави у католицькій церковній ерархії. Він відкидає конечність революції. До реформ і збереження миру (В. алекларований пацифіст) прямувати треба словесною пропагандою і конституційними засобами приневолюючи уряд творити те, чого хоче миролюбиво настроєна маса. У дальшій консеквенції треба перебувати Союз Народів, створити кодекс міжнародного права; таким новому Союзові Народів треба додати збройну силу...

— Але-ж твій світогляд це порожня розумова концепція, що не виправдає себе у практиці — відповідає йому мій сусід товариш П. — існують сили (forces en presence), яких навіть доглянути не хочеш. Існують протилежні інтереси, партії, суспільні класи, існує організований пролетаріат, що має інші напрямки своїх державо-творчих планів. — Вони всі такі, — звертається П. до мене. — Під „усі“ треба розуміти сьогоднішню французьку молоддь, особливо по провінціальних університетах.

Дискусія ведеється дальше поміж двома мушинами. Дівчата докидають часом своє слово, що дається є прихильніше для прихильника революційних метод боротьби. А я? Людина Сходу Європи, син народу, що всі свої надії заявав з революційним лаявом воли, що всі свої сили організує для революції і що своїх синів посилає на розстріл зі агітаційною усмішкою того, що нічого не має крім свого великого ідеалу, — чи доводиться говорити про мої погляди? Але все-таки в мене багато симпатій і подиву для молодого товариша з Каен. Його розумові, чисто теоретичні конструкції, як назвав їх П., мають уся габітну справдішнього передумання, еластичність строго думічного французького ума; разом з тим є доказом виняткової інтелігенції молодого хлопця.

У Troyes сідає у наше coupé добродій років на 50 з величезними вусами і поглядом очей, що зраджує людину доброго серця, ширю і запальну. Він мішається до дискусії і виявляє себе типом французького буржуа старої дати. Це радикал, ателст і патріот.

Анархізм більше до-вподоби йому, як комунізм (усі молоді протестують рішуче). Розуміється це наскрізь теоретичні його міркування, бо на практиці він нале радикальної партії, ancien combattant, (старий учасник війни), декорований, і займає визначні становища у французькій урядничій ерархії. Він ще крім цього прихильник жіноцтва, фемініст, як сам себе називає, але патріархального покою. Не забуває сказати дівчатам кілька невиваганих компліментів, але поміж ним і сьогоднішньою генерацією видно нема найменшого зрозуміння, бо коли висідає на одній з прикордонних стацій, то під його адресою падають терпкі слова критики. В. не може йому забути безбожницьких думок. П., притакує головою, а дівчата мовчать зазвато.

Франція дивиться тепер на нас заплаканими очима сходячого дня, а доякода нас чути алязську говірку. Минаємо Альпіх, bastion автономізму. І навіщо було відмовувати „Іх“ коштом мільонів людських жертв, коли вони тепер нас не хочуть? — кидает хтось.

Давос сміється до нас усмішкою свого чудового сонця, що зміняє біле, кучеряве кружало гір у корону бриліантів і перлин.

1600 метрів понад поверхню моря. У полудне горіть. Ніби у літку ходять усі без нагортків і чорні, обсалені сонцем як африканські негри. А ніщо мороз, часом — 10 степ. Негайно після заходу температура падає нагло, проймає холодом, але воздух лишається безпорушним і прозорим, як найчистішої води кришталю.

(Продовження буде)

місця вистави відвідає найменше 4 міль. людей. Коли прийняти, що відвідини одного учасника вистави (з коштами подорожі, вступами, проживанням і т. д.) пересячно коштують 150 зол., то польські залізничні, реставратори і всякого роду підприємці стягнуть з відвідувачів кругло 600 мільонів зол., з чого найменше третина лигнеться в самому Познані. Очевидно, в цих загальних обчисленнях не беремо на увагу закордонних відвідувачів.

На тему завдань вистави пише варшавська „Епока“, що вона (вистава)

„спонуляризує краєві виробни, піднесе їх внутрішню консумцію, підвищить продукцію, поширить експорт, поправить платиний біланс не лише шляхом здобуття в майбутності чових ринків збуту для наших товарів за кордоном, але й доразово завдяки приїздові тисячів громадян із чужини та польської еміграції, які лишать у нас значні кількості міцної валюти. Той приплив економічної крові підсилить увесь господарський організм Польщі і припинить, а ще йгнейніше загасить кризу, яку вже дається відчувати, головчю під оглядом готівки. Буде то спаленням вприском, лікуючим недугу, що вже розвивається. Підсилена кількізкратно активність національного господарства, помітна вже в комунікації, мусить поширитися на ділянки, зв'язані з туристичною, на торгівлю, на деякі галузі виробництва і — як лічний масаж — надасть пруживість і сили ослабленим органам“.

Познанська вистава є закроена на широкі розміри. Підготовка до неї йшла повних три роки, починаючи від 18. травня 1926 р. Ініціатива влаштування програми вийшла від президента міста Познаня К. Ратайського. Та першого пів року йшла тільки теоретична підготовка, зв'язана з усіма ухвалами магістрату й міської ради в Познані, як і розроблення загального проекту вистави. Уряд затвердив проголошений проект у дні 5. січня 1927. Від того часу підготовка перейшла на реальний ґрунт. Іще того самого місяця створено тимчасовий організаційний комітет, який в дні 1. травня 1927 перетворився в окреме товариство з метою здійснити загальну краєву виставу у Познані. Провід Гол. Ради обняв през. Ратайський, а провід управл. д-р Ваховяк.

Виставу поділено на сім відділів: 1) вистава уряду, 2) вистава самоврядувань, 3) хліборобство, 4) промисл, торгівля і ремесло, 5) мистецтво, 6) фізичне виховання і спорт, 7) еміграція. Виставовий терен обіймає до 650.000 кв. метрів у 5-ох комплексах, на яких встановлено 76 постійних будиноків і кількадесять сезонних павільонів. Виставові об'єкти поділено на 32 групи, що знову діляться на 200 класів. Крім того виставовий терен обіймає парк і спортову арену. В часі вистави відбудеться в Познані біля 150 зїздів і конгресів.

Цю виставову поляки святкують десятиліття своєї незалежності, даючи перегляд своїх десятилітніх здобутків. Наскільки познанська вистава дає повноту життя польській державі в сучасних її межах, важко сказати. Треба бачити ту виставу, щоб під тм оглядом видати який-небудь осуд. На всякий випадок змаганням ініціаторів і творців вистави було створити ілюзію національної однородності сучасної Польщі. Виставу угруповано не по провінціям, але по ділянкам господарства і культури, скриваючи під тією заслоною тав. національні меншости, їх життя і творчість. Можливо з усією певністю твердити, що витвори нашої народної культури, гунцельські чи польські килими і т. д., як досі в Лондоні і загалом на закордонних ринках, так тепер і в Познані певне фігурують під польською наміткою.

Бажаючи збільшити доходи познанської вистави і створити аґалдану вгорі однородності, польський уряд не дозволив на українській сільсько-господарській виставі у Львові. Але для влаштування львівських „Таргуф Вєсходніх“ познанська вистава, видано, не становить ніякої перешкоди, коли все таки цього року відбудеться.

Вертаючи до самої познанської вистави, можна надіятися, що її реалізатори познанці, які вийшли з німецької школи, створили щось гідне уваги, абстрагуючи від тенденції замазування на ній того, що не польське та презентування його під польською наміткою.

Уряд завернув із союму проекти законів.

Міністри: скарбу, промислу і торгівлі, праці та суспільних робіт чисельним повідомили маршала союму, що беруть назад із союму зложені свого часу проекти законів, загалом 14. Мін-ство скарбу наїло назад усі нісмі податкових проектів „проект закону про будову і деверих мешканців, що свого часу народив був багато розгосуду. Сталося це на основі угадан, яка запала на останній раді міністрів.“

Арештування референта мін-ства військ. справ.

Сензація у варшавських військових і цивільних колах викликала арештування ротм. Ст. Прондзинського, референта в мін-стві військових справ під замітом ріжких надужит. Арештували його на приказ військ. прокуратора при військ. суді в Варшаві. Приказ арештування підписав теж відомій. військ. справ ген. Кошажевський. Рівночасно на домагання військ. влади арештували цив. урядовця в мін-стві військ. справ інж. Ст. Кушажевського, шурина ротм. Прондзинського. Слідство в справі інж. Кушажевського веде цив. суддя. Вже небаром відбудеться розправа. Ротм. Прондзинський дістав уже акт обвинувачення. Ротм. Прондзинський старався втягнути в справу багато вишачних військових. Невдаю перед виявленням надужит ротм. Прондзинського перенесли в стан спочинку.

Процес 6. мін. Чеховича.

Суддя найв. суду Залеський відкинув домагання пос. Лібермана, Перальського та Вижиковського, обвинувачів 6. мін. Чеховича, щоби для доповнення слідства переслухати бувш. прем. Бартеля та бувш. мін. Юрковича на обставину, чому уряд не зложив у соймі закону про долаткові кредити. Тому обвинувачі віднесли до держ. трибуналу а зажаданням на становище судді Залеського. Справу що розглядатиме держ. трибунал на найбл. госп. засіданні.

Нова система видавання купецьких паспортів.

В мін-стві скарбу приготувляють проект зміни системи видання купецьких і промислових паспортів, так щоби для одержання паспорта вистарчила посвідка торг.-пром. палати, замість дотеперішніх посвідок пром. виділу воевідства. Так усе сконцентрується в адм. влади і інстанції.

Після врятування „Цепеліна“.

Урятування „Цепеліна“ викликало в цілій Німеччині велику радість. Амбасадор фон Геш зложив візиту у фр. мін-стві закорд. справ мари нарки та летунства і лигував в імені нм. уряду за поміч при причаюванні „Цепеліна“. Мін. летунства Ейлак дістав телеграму від мін. Штегервальда та д-ра Екенера з проханням фр. влади за поміч „Цепелінові“. „Фос. Цтг.“ зазначає, що на лет. майдані в Тульоні представники влади і публіка щиро прийняли летунів. Екенер перший висів із гождолі, підійшов зараз до фр. команданта і зворушення мін. лише вимовляли слова: „Мерсі, мерсі“. Фр. населення щиро запрошувало подорожників на квартири до приватних мешканців. Права преса добуває в нещадні „Цепеліна“ акт саботажу. Во я перед відлетом у Фрідріхсгафені викрили трьох підозрілих подорожників, яким удалося закрасти на „Цепеліна“. Одного з них, підозарюють, що хотів виконати замах, бо найшли при ньому сірники, яких не вільно мати на „Цепеліні“. Другий пасажир, що хотів їхати „аппем“ це голянець, який каже, що він ріжний, третій гарбар із Штутгарту, який не вмів пояснити, як дістався на „Цепеліна“. Зате д-р Екенер сказав представникові бюро Вольфа, що причиною невдачі „Цепеліна“ було роздування циліндрів.

Важна сесія Ради Ліги Націй.

Рада Ліги Націй радитиме 10. червня в Мадриді. Врлян, Чемберлен і Штрезман зачнуть довірочні наради 6. червня. Радитимуть над процедурою в справі нац. меншостей, яку обговорювали в Лондоні, як кажуть, доволі змінену. Обговорять теж справу евакуації Надренії. Німці домагаться негайної і повної евакуації та створення міжсоюзної комісії, яка гарантувала би демілітаризацію цілої Рейніни. Звертають увагу на факт, що наради аґад. держ. мужів погравують аж тижнями. Це доказувало би, що хочуть зовсім перекреслити спори, які остали по війні. Тому черниве сесія Ліги буде одним із важливіших етапів Ліги від часу, як вона повстала.

Нім. меморіал у справі нац. меншостей.

Німечкий уряд оголосив текст меморіалу в справі нац. меншостей, який свого часу зложив у Лізі Націй. Меморіал стверджує права нац. меншостей в ділянці управління для вдержання окремішности народу для мови, релігії і культури та зазначає, що справу нац. меншостей є під гарантією Ліги Націй. Німеччина пропонує, щоби Ліга Націй утворила зпоміж себе орган, який з більшою явнїстю, ніж досі погоджував би справи нац. меншостей.

Успіхи комунізму...

Відчит про СРСР.

Член німецької демократичної партії Кох-Везер, який побував у СРСР, мав у Штутгарті відчит. М. і він сказав, що одним реальним наслідком комунізму в житті СРСР, як госп. організму є знищення паростатів праці та справжня націоналізація споживчих артикулів. У всьому іншому СРСР є державою більше зацфаном, ніж яка інша. Серед теперішніх володарів СРСР, нема нідного, який обрадуванням приготування був би правити такою величезною державою.

Делегація Зл. Держ. до СРСР.

Президент Гувер і секретар закордонних справ згодилися вислати делегатів у Москву.

Новий уряд СРСР.

Дня 19. травня в Москві оголосили лісту нового уряду СРСР. На чолі лісти замість Рикова стоїть Сергій Сирцов, Сирцову тепер 35 літ. Бу він стул. ек. виділу петербурської політехніки. До партії належить від 1928 р. Зміна на становищі голови уряду наступила згідно з волею Рикова, хоч Калінін заперечує це. Факт відходу Рикова пояснюють тим, що він перехилився до опозиції.

Вилив Дніпра.

Дніпро далі заливає околиці. Вилив доріжню великий повені в 1917 р. Вода залила значну часть передмістя Києва Подоля а також нижчі ділянки Катеринослава.

Реконструкція румунського уряду.

Закон про реконструкцію ром. міністерства касує всі міністерства, території прилучені до Румунії після великої війни. На другий тиждень переведуть реконструкцію румунського кабінету.

Зі спортового життя.

Товариські змагання.

Львів: Чехія-Карай — Погонь 1:0 (1:0).

Львів: Чорні — Лехія 3:3 (2:1).

Лігові мистецтва.

Варшава: Лехія — Польонія 3:2 (1:2).

Краків: Краковія — Варта 5:0 (2:0).

Окружні мистецтва.

Перемишль: Польонія — АЗС 3:0 (2:0).

Ряшів: Ресовія — Яліва 4:1 (3:1).

НОВИНКИ

— Арештування серед гімназистів. Тому кілька днів заарештувала поліція після переведеної ревізії у с. Чернилові ученика 8-ої класу гімназії „Рідної Школи“ в Яворові Василя Перуна і відставила його до Яворова, опісля до Перемишля. Заарештували ученика 8-ої кл. тої самої гімназії Володимира Грабовського і відставили його до Перемишля, а також ученика 5-ої кл. гім. Василя Муху, якого вкінці випустили на волю. Казкали на поліцію в Язеві Старім й ученика 3-ої кл. гім. Ф. Мацелюха, просто дитину. Причини арештувань і допитів невідома.

— Сільські поразки. В Пільбірцах біля Львова дня 17. травня ц. р. в білий день на вулиці застрілив 19-літній Войтко Цмок, поляк, 16-літнього українця Михайла Данкевича.

— Грошеві послани і СРСР. Польське міністерство внутр. справ видало обіжниц до всіх воєводів у справі легалізації документів і свідоцтв убожества, видаваних польською владою, які треба предклатати радянській владі, щоби одержати дозвіл на висилку горожанам допомоги своїм, які живуть у Польщі. Мін-ство внутр. справ повідомляє, що наслідком вислєнь, одержання від радянського посольства, підлягає конечність легалізації цих документів мін-ством закорд. справ. Тому зайве пересилати на будуче мін-ству закорд. справ у Варшаві ці документи.

— Вправи резервістів. У зв'язку з чутками, що ц. р. не відбудеться вправи резервістів ризових і підстаршин з огляду на ошальність, військ. влада пояснює, що такі чутки неправдані. Вправи відбудуться в точно означених речинях і зобавком будуть оголошені.

— Небезпечний сніданок. Білгородська преса приносить звістку, що англійський посол у Софії приймає сніданком архикнязя Франца Йосефа, який переїжджає туди. Було це перше офіційне прийняття члена Габсбургів англійською офіційною репрезентацією. Представники Італії, Франції, Югославії і Чехословаччини та Румунії мали цього-ж дня демонстраційні виходи в Софії. Вся оця звістка потребує точніших відомостей. Прийняття австрійського архикнязя могло мати чисто приватний характер і мабуть зоброхотило дипломатів фальшивим алермом.

— З визачнім на бурмистра. В американській місті Атланта (стейт Індіана) вибодили нового

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Понеділок 20-го, г. 3-30 попоз. „Твар-
довський на Кісметі“.
Понеділок 20-го, г. 7-30 веч. „Княжна
Чарлота“.
Малий Театр:
Понеділок 20-го г. 3-30 попоз. „Пома-
жарено“.
Понеділок 20-го, г. 7-30 веч. „Кохання
без сотника“.

Кіно.

„Аполло“: „Кандидати на розвід“ і
„13-ий присяжний“.
„Козьмодем'ян“: „Тасманий кітасць“.
„Лен“: „Мадонна Реклам“.
„Ліана“: „Боротьба за ікарот“.
„Марусянка“: „Сповідь жінки“ і „Ве-
седа жіночій моралі“.
„Оаза“: „Непотрібна людина“ (з Я-
нінгом).
„Палас“: „Гетеман пасербин“.
„Пан“: „Якого музик“.
„Пасаж“: „На жовтій воді Янг-Це-
Кянг“.
„Улеха“: „Місто чудес“ (Фейрбенкс)
„Фатаморган“: „Архипада життя“
Янінго).
„Химера“: „Горючий корабель“.

Програма радіо.

Вівторок 21-го.

Льондон (358). 16-00 Базиди. 19-15
Пісні Дебюсі.
Париж (1744). 21-35 „Пророк“ опера
Масверба.
Берлін (4754). 17-30. Смічковий
квартет.
Відень (519,9). 20-00 Народні хоріві
пісні. 21-20 Легка оркестра.
Кенігсверстергаден (1648,3) 21-00
Фортепіанний концерт.
Лавентрі (482,3). 23-15 Концерт радіо-
оркестри.
Лянгенберг (462,2). 20-50 „Трістан
та Ізольт“.
Рим (455,9). 21-00 „Дон Паскале“
опера.
Будапешт (345). 17-10 Циганська му-
зика. 19-10 Опера.
Ленінград (1000). 19-00 Опера
Київ (775). 20-00 Симфонічний кон-
церт.
Харків (1680). 15-30 Відміт про спорт.
19-00 Військова оркестра.
Варшава (1395,1). 17-55 Концерт.
Познань (339,8). 20-15. Симфонічний
концерт. 22-30 Камерна музика.
Прага (343,2). 21-00 Французська оперо-
ва музика.
Кошиць (265,5). 20-15 Радіоквартет
(Льондон).

Середа 22-го.

Льондон (358). 20-45 Камерний кон-
церт. 21-35 Фортепіанний концерт.
Париж (1744). 21-35 Концерт.
Берлін (4754). 20-30 Концерт радіо-
оркестри.
Відень (519,9). 20-25 „Шарин“ і та-
ка з опери російської легенди
Давентрі (482,3). 22-00 Кінтет Пар-
кінгтона. 23-15 Музика до танців.
Рим (455,9). 21-00. Твори Маскані і
Масне.
Мілан (504,2) 20-30 Легка музика.
22-30 Камерна музика.
Будапешт (345). 20-45 Концерт тріо.
Ленінград (1000). 19-00 Літерат. вечір:
російські поети.
Москва (1442,3). 19-00 Радіотеатр.
Київ (775). 18-00 Камерна музика. 19-00
Опера.
Варшава (1395,1). 17-55 Солисти. 20-15
Легка музика.
Познань (339,8). 17-55 Артисти о-
пери.
Катовиці (416,1). 20-15. Вечірній кон-
церт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Про відкриття Центрального Кооперативного Музею в Києві говорять
в журналі „Кооперативна Україна“
Українське Народне Мистецтво“ п. в. Ст. Чи-
жовий у четвер для 23 п. м. в домі „Труду“
Ринок ч. 39, в год. 6-30 веч.

ром. Членів кооп. „Труд“ і „Українське
Народне Мистецтво“ проситися член-
но жити. 2062 1-1

Поради Матерей при вуз. Ходоро-
вського ч. 15. повідомляє, що шкільні
ліси у немолоді і шкільної молоді буде
відбуватися від 20. мая кожного дня від
год. 9-10 рано на виїзді невід і свят.
Рівночасно повідомляється, що ордина-
ційні години в дентистичній амбулаторії
с. від 9-11 рано і від 2-30-4-30 поно-
дудні. 2058 1-1

Панахида за бл. п. С. Петлюру. Відділ
Тов. „Український Центральний Комітет“
у Львові сповіщає Українське Грома-
дянство, що в неділю 26 травня 1929 р.
закладати Т-на відбудеться в Свято-
Юрійській православної церкві при
вул. Францішканській ч. 3 в україн-
ській мові Заупокійна Літургія і Пана-
хида по бл. п. Голові Директорії і Го-
ловним Отамані Військ Української
Народної Республіки Симоні Пе-
тлюрі. Літургію і панахиду за всіх по-
даних за волю України відспіване хор в
українській мові. Початок літургії в год.
10. рано, а панахиди в год. 12. /права
Товариства. 1-3

На карті „Рідної Школи“ знімаються
від альбомів наутиків зложили з на-
годи Празького Воскресіння Христового
свіжучої ВП. Громадяне і Громадянки
в зал: Шануючи Грнц — Броди 30, Кру-
жок „Рідної Школи“ — Мостиска 19-50,
Павлюк Гнат — Львів 10, Д-р Волинський,
суддя 10, Броди 10, Майстер Фридерих —
Варшава 5, Д-р Палійчук Петро — Львів 15,
о. Грабень Дмитро — Обертин 5, Д-р
Кирилюк Ізидор — Обертин 5, Кружок
„Рідної Школи“ — Збараж 5, Гомко
Микола — 5, Д-р Жолітчук Теодор 5,
Д-р Чирковський Володимир 5, Левинський
Северин 5, о. Демчишин Микола 5,
о. Сірко Володимир 5, Панас Гнат,
суддя 5, всі в Бродів, Баток Сивахтер
Стриганич 5, о. Муровий Ярослав
Сночки 5, Боднар Василь — Відля 5,
нотар Пашинський Олександр — Калущ 5,
Курикова Ірина — Рогатин 5, Галат
Юлія — Костянтинівка 4, о. Павула Васи-
ль — Смілян 4, інж. Трачук Василь —
Обертин 3, суддя Гембонський Лев
Обертин 3, Ронішків Степан — Обертин
3, Грабень Василь 2, Володимир
Іван 2, Станіславський Михайло 2, Юр-
чан Павло 2, Семчук Дмитро 2, Фастри-
га Антін 2, Гордчук Михайло 2, Явор-
ський Петро 2, Гордчук Петро 2, Се-
мчук Іван 2, Романюк Михайло 2, Марія 2,
Юрчан Василь 2, Марія 2, Рудницький
Михайло 2, Кінка Іларій 2, Когут Сте-
пан 2, Долинський Петро 2, Марія 2, всі в
Обертині, Ізидор Іван — Ганчарів 2,
Масні Стефан — Жуків 2, Ковальчук
Луїза — Джурич 2, о. Чирковський
Іван — Корсів 2, Букса Стефан — Броди
2, Дир. Снігиз Денис — Львів 2,
Колодниць Іван — Калущ 2, Вольня
Антін — Калущ 2.

Замість святкових побажань зложили на
„Рідну Школу“ в золотих
ВП. П. інж. Любомир Савойка, Львів 10,
„Доступ“ Львів 50, о. Микола Дев'яло
— Струсів 5, о. Роман Снігиз — Слав-
сько 5, Ірина Шнігизська — Новосіди 3,
о. Іван Іванчук — Томашів 3, о. Дмитро
Панасевич — Бадигород 10, Омелья Та-
наїсний — Ужгород 2-20, о. Ярослав
Мурович — Сночки 5, Павло Галушак —
Олшуків 5, о. Ярослав Мартинюк — Са-
ляни 3, О. І. С. Сенишин — Ширець 3,
Василь Семіца — Лаванці 2.

**Надзвичайні дати на „Рідну Шко-
лу“:** ВП. П. Д-р Олександра Пеленський —
Кожарів 20 зол. як несприятливий говорар
від п. Івана Пеленського с. Петра, збір-
ка на гостині у ВП. Матвійчуків —
Львів 24 зол. — ВП. Жертвований
складає ширт подяку Головна Управа.
2059 1-1

Присилайте передплату!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

БРИЛІАНТИ, також іншу біжутерію
купує по високій ціні Домбровський-
Розважський, Львів (Готель Жоржа) А-
кадемічна 2. 1366 49-7

ГЛУХОТА ВІДПЧИМОЮ. Феноменаль-
ний винахід Еуфонія заломостра-
ний спеціаліст. Своїх знань і досвіду
чужого слуху, шуму і звітку з уха.
Численні подяки. Повчаючи брошуру на
бачинні виснає безплатно Еуфонія,
Лішки в Кракова. 1773 2-2

ХОЛОЩА львівського до практич-
ний прийме морина торговця Е. Мар-
тинця, Львів, площа Уніі Берестейської
ч. 5. 2029 3-4

ПІСНІ, гафти, мережки, ендаї, зворі,
пашульки, М. Козловська, Львів
Академічна 22. 6-6

ПРАННЯ СТАЄТЬСЯ ЛЕГКОЮ і ШВИДКОЮ РОБОТОЮ.

НА щастя наступив корисний переворот в перестарілій
системі прання, який перестав бути незносивою мор-
діною. Тепер існує Rinso, яке в уліпшеній формі сповняє
працю людських рук, нб. швидко і основно. Непотрібно
мучитися тертям білля на балії, а замість цього здобува-
ється багато часу і можна зайнятися якоюсь пожиточною
домашню працюю. Давню систему так дуже швидко не
тільки для білля але і для здоров'я, т. оба відкинути на завсіді.

Rinso усуває бруд — тертя непотрібне.

Поминається тертя так дуже швидке для білля. В балію
наповнену до половини літною водою, вляти гарячий
розчин Rinso. Білля мочити одну або дві години, а від-
так основно сполукувати кілька разів і, прання скінчене.

Хто завсіді варить білля

не може обійтися без Rinso Rinso не заводить, завсіді
успішне і завсіді є на ви-
соті свого завдання. Rin-
so можна уживати як на
зимно так і на гарячо та
до варення білля.

*Rinso продається тільки
в пактах.*

Rinso

ДАРОМ ПРІБКА

КУПОН. По філії „Білий“ Співки Акц. Поступа
Скільки 479, Головна Почта, Варшава. —
Прощу о безплатно прислати мені пробного пакту
Rinso, що виставля на пробі прання.
Ім'я і навіссько
Адреса
д. 10. (Прощитися о чини пакт.)

2. P. 42-1

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше на-
правлений у найбільшій годинничар-
ській роботі Івана Зельтєрайха.
Львів, пл. Марійська ч. 3. — З провінції
просимо репаратії прислати поштою —
Старомодні дамські годинники переро-
блюємо на ручні. 3 6 164-7

НА ПРОДАЖ передвоєнна малочу-
вала дуже практична комбінована
косарка марки „Ліміра“ зі всіма до-
датками за 70 ам. доларів. Згодошення
приймає п. Едвард Стернкова, Посто-
вити loco. 2063 1-5

ЛІБЕРІЙНІ убрания, охоронні плащі
для кожної професії, казочно деше-
во у „Pallium“ Вірмеська 3. Тел. 54-24
2041 1-1

Ширіть наш часопис!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст залут легінів, серця і жовудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном. 14-24

Комплетні накриття

столяни з прав. хітського срібла,
срібла і залпаки по найліпшій ціні
тільки у ГРИБЕРГА, Львів, Сикстуска 4.

Ширіть наш часопис!

Важне для літників!

Бюро мешкань для літників в
Косові посередничить у винай-
мованню мешкань і уділяє вся-
ких інформацій. 3-1

АВТОБУСИ і ТЯГАРІВКИ

ціном готові до їзди негайно.
2007 доставляе 7-1

АЛЬТШИЛЕР і Ска
Львів, пл. Марійська 6-7.
Телефон 18-19 і 64-65.

**Виділ Філіп „Т-ва Охорони Во-
сних Могили“** в Кракові славні
отися на день 26. травня ц. р. о год. 3
веч. в домі Т-ва Українська Студентська
Громада в Кр. Ринок ч. 30/П

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРНІ

зі слідуючим порядком дня: 1) Отворе-
ня. 2) Звіт Виділу. 3) Звіт Ресурсів
Косові і ухвалення абсолютної резолю-
ції Виділу. 4) Вибір нового білля
і Ресурсів Косові. 5) Внесок 8 літників
— За Виділ Філіп: В. Рихницький, се-
кретар. — Крива, дні 15. травня 1929 р.
207 1-1

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Василь Мудрий.

Видає Видавничий Спілок „Ліво“.

В друкарні Видавничої Співки „Ліво“, Львів, Ринок ч. 10.